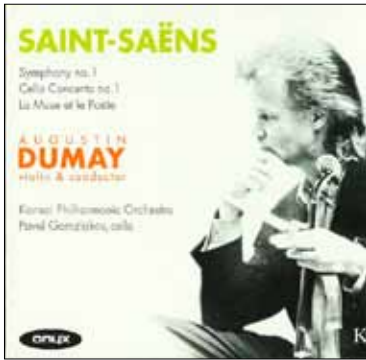

CD Klassiek Meesterwerken Saint-Saëns

Camille Saint-Saëns (1835-1921) was een wonderkind dat een leven lang bleef verbazen. Reeds op zijn tiende gaf hij een pianorecital, maar op zijn tachtigste schreef hij nog steeds mooie muziek. Drie welgekozen composities bieden ons een overzicht van dit rijke kunstenaarsleven. Nauwelijks achttien schreef Saint-Saëns zijn eerste symfonie (in mi bemol opus 2). Meteen werd zijn meesterschap erkend door Gounod, ook al bromde de eerste enigszins tegendraads: „Die jongen kent al alles, het ontbreekt hem alleen aan wat onervarenheid”.

Als orgelist van de Saint-Merrikerk, in Parijs, demonstreerde Saint-Saëns in deze symfonie dat hij naar hartenlust kan spelen met de klankkleur van het orkest. Opvallend is het ruime gebruik van harp (op een bepaald ogenblik zelfs vier stuks) én van de toen nog maar pas uitgevonden saxofoon. Het werk bevat prachtige melodieën, die zeker wanneer ze door de klarinet worden uitgevoerd heerlijk smeltend overkomen.

Het Celloconcerto in la mineur opus 33 is een werk dat in 1873 in première ging, toen de componist zijn grootste roem kende. En ook deze vloeiende muziek is

werkelijk prachtig. Uiteraard kan men er nog wat invloed van Liszt in ontwaren, maar dat is eigenlijk onbelangrijk. Het is gewoon schitterend hoe de muziek golft naar alle kanten en zoals de zee zichzelf blijft maar continu verandert. Het is absolute muziek: schoon zonder sentimentele bijbedoelingen, zonder grootse effecten of verhalen, gewoon muziek om de muziek.

Het laatste werk op de cd, *La Muse et le Poète*, opus 132 schreef hij in 1909 in het Egyptische Luxor na het overlijden van een goede vriendin. Toch is het geen requiem, maar een aanvankelijk als kamermuziek bedoelde compositie voor viool, cello en piano.

Hoewel men er met enige verbeelding een soort ‘liefdesspel’ in kan zien opgevoerd door cello en viool als plaatsvervangers van de componist en zijn overleden muze, moet men toch bedenken dat de huidige titel niet van Saint-Saëns komt maar van zijn uitgever. Niet meer dan wat marketing dus. En bovendien pakte de componist al niet gemakkelijk uit met het emotionele: hij hield meer van elegante vormen en mooie melodische lijnen, meer van weelderige harmonie dan van technische stunts. (JC)

Saint-Saëns, *Symphony nr. 1; Cello concerto nr. 1; La Muse et le Poète*; het Kansai Philharmonic Orchestra, met Pavel Gomziakov, cello en Augustin Dumay, viool en dirigent, Onyx (distributie Codaex), Onyx 4091, 22,50 euro.

CD Kleinkunst Niet gewoon Wigbert

Iets meer dan twintig jaar geleden, in 1991, debuteerde de Gentse muzikant Wigbert Van Lierde als ‘Wigbert’ met het album *Ticket in de nachtkastla* en haalde hij een hit met het nummer *Ebbenhoten Blues*. Sindsdien bevoer de man vele muzikale waters. Vorig jaar vond hij nog eens de tijd voor eigen werk en dat resulteerde in het album *Niet gewoon*.

Dat de titel heel veel over het album zegt, wordt na elke luisterbeurt duidelijker. „Net zoals jou en mij overkomen de mensen waarover zijn nummers gaan on-

vermijdelijk kleine drama’s, die hen tekenen”, legde Wigbert zelf uit in een interview op Radio 1. „We zijn altijd maar bezig en bezig en bezig, tot er op een bepaalde dag iets stoms gebeurt.”

Iets stoms, dat een mens als het ware weer bij bewustzijn brengt. „Dan gaan we ons afvragen waar we mee bezig zijn, waar we staan en hoe we daar in godsnaam geraakt zijn. Aan die vragen gaan we meestal voorbij, omdat we het te druk hebben om ons leven in te vullen.”

Wigbert zingt naar eigen zeggen over verliezen, verlangen en vinden. Een erg sterk nummer, *Nooit gedacht*, gaat over een man die na een motorongeluk alles opnieuw moet leren. Wigbert giet die vertrouwde wereld die opnieuw oververd moet worden in een tegelijk pijnlijk en vrolijk alfabet. (JVH)

Wigbert, *Niet gewoon*, De muziekfactorij, MF00011, 17,90 euro.

Boek Waargebeurd Holland in oorlog Maarten van Buuren

Maassluis is een kleine havenstad in Zuid-Holland, tussen Rotterdam en Den Haag. De gemeente telt vandaag ongeveer dertigduizend inwoners, vergelijkbaar met steden als Geraardsbergen of Tienen. In die stad, meer bepaald in de havenwijk ‘t Hoofd, groeide schrijver Maarten van Buuren in de jaren vijftig op. Zijn nieuwste boek, *In de schaduw van de oorlog*, is het tweede deel in een driedelige cyclus over ‘t Hoofd.

Boek Spiritualiteit Franciscus volgen Freeman & van Kerkhoff

Franciscus van Assisi kennen van als il Fratello (de kleine broeder) en il Poverello (de kleine arme). Broederschap hield voor de heilige niet op bij de leden van

Autobiografie Van ebola tot aids Peter Piot

Als kind fietste Peter Piot vaak in zijn eentje van Keerbergen naar Tremelo, waar zijn bewondering voor pater Damiaan hem later voor geneeskunde doet kiezen. Eenmaal afgestudeerd staat de jonge dokter te trappelen om een wetenschappelijke carrière te combineren met concreet werk in een ontwikkelingsland. Tegen het advies van zijn professoren in, die geloven dat de wereld voorgoed verlost is van infectieziekten dankzij de uitvinding van antibiotica en vaccins, trekt hij naar het Tropisch Instituut in Antwerpen voor een specialisatie klinische microbiologie.

„In de jaren vijftig waren er op ‘t Hoofd zo’n veertig middenstanders actief. Dat is heel wat voor een wijk die niet meer dan zeven straatjes telde”, vertelt Van Buuren. Het zijn precies de verhalen van die middenstanders die hij vertelt, met name over zeven van de dertien bedrijfjes in de Joubertstraat, de enige winkelstraat van ‘t Hoofd. Van Buuren verzamelt oude foto’s en documenten en praat met tientallen buurtbewoners, om die gegevens vervolgens te verwerken tot vlotgeschreven biografische portretten.

Op de cover van het boek prijkt een foto van Cobi De Koe, de dochter van de kapper in de Joubertstraat. Ze ontmoet tijdens de Tweede Wereldoorlog een jonge Duitse marinier. Cobi en haar Willy raken door de oorlog gescheiden, maar vinden elkaar achteraf terug. Het meisje uit Maassluis vliegt uit en gaat in de Verenigde Staten wonen.

Boeiend is ook het verhaal van melkboer Anton van Gent. Tijdens de winter van 1944 en 1945 komen de ontberingen nauwelijks in zijn dagboek voor. Van

Gent is bezig met iets dat voor hem belangrijker is dan de oorlog en de honger: de afscheiding van de Vrijgemaakt Gereformeerde Kerk. Zonder te romantiseren weet Van Buuren hem en de zes anderen opnieuw tot leven te wekken in hun gedaante van meer dan zestig jaar geleden. (JVH)

Maarten van Buuren, *In de schaduw van de oorlog*, Lemniscaat, Rotterdam, 2012, 304 blz., 19,50 euro, ISBN 978 90 477 0455 3

de religieuze gemeenschap die hij stichtte, ook de zusters en de leken-leden waren voor hem zijn broeders, en bij uitbreiding alle christenen. Maar ook daar hield de grens niet op: hij trok naar de moslims - toen bloedvijanden - om met hem te verbreederen en ook de dieren noemde hij zijn broeders en zusters.

Franciscus’ diepe spiritualiteit, eenvoud en zijn enthousiasme spreekt nog steeds velen aan. Twee kenners van Franciscus’ leven en werk, de Nederlanders Gerard Pieter Freeman en Erik van Kerkhoff, stelde een bundel samen om elke dag van het jaar Franciscus beter te leren kennen, een bloemlezing dus van teksten van de heilige man als ook verhalen uit de levensbeschrijvingen. We komen dan ook de grote teksten van zijn hand tegen, zoals het beroemde *Zonnelied*.

Twee andere figuren doen ook mee: Clara, de twaalf jaar jongere stichteres van de clarissen, en Egidius van Assisi, overleden in 1262 die een van de eerste gezellen van Franciscus was en uitgroeide tot een belangrijk mysticus. (EDS)

Gerard Pieter Freeman & Erik van Kerkhoff, *Een jaar met Franciscus van Assisi*. 365 teksten voor elke dag van het jaar, Lannoo, Tielt, 2012, 285 blz., 9,99 euro, ISBN 978 94 0140 222 4.

Met de nodige diplomatie en vooral veel gedrevenheid om iets te doen aan het onrecht van ziekte en taboe, klimt Piots ster gestaag. In 1986 vertegenwoordigt hij België op een bijeenkomst van donorlanden in de zetel van de Wereldgezondheidsorganisatie in Genève. Enkele jaren later onderhandelt hij als oprichter en directeur van UNAIDS op het allerhoogste niveau met politieke, religieuze en farmaceutische wereldleiders om aids wereldwijd een halt toe te roepen. In 2008 verlaat hij zijn bureau in New York om aan de slag te gaan in de London School of Hygiene en Tropical Medicine en dit openhartige relaas te schrijven. (LW)

Peter Piot, *Geen tijd te verliezen*, Lannoo, Tielt, 2012, 360 blz., 24,99 euro, ISBN 978 94 014 0226 2